

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Diuitiarum vanitas, ab exemplo Alarici Gothorum Ducis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rus mutauerunt. Quæ à S. Patre dicta sunt, vt ostenderet, vermem diuitiarum esse superbiam, quæ ex adipe prodit, & ipsâ pauperum, quos despicit, comparatione detumescit, videt enim eorum finem suo esse meliorem; vnde cognoscere potest, etiam principia eorum suis principijs præstare. Nam sicut inopia est virtutum occasio, ita diuitiæ omnibus criminibus viam aperiunt. Quid enim mores magis corrumpit, quàm nummi? Nam, vt vidimus, non nisi qui nummos habent, superbè vestiuntur. Sine pecunia nulla emitur purpura; gemmæ, armillæ, torques, pretio constant. Inopia non patitur habitum sumtu insolentem. Computationes, conuiuia, ebrietates, ibi abundant, vbi abundant facultates. Vbi maior auri copia, ibi maior auaritia: & *quandò minus rerum, tantò minus est cupiditatis*. Hinc lites, hinc rixæ, hinc cædes, hinc odia, & bella oriuntur. Qui habet satis, non indiget labore, otio igitur est obnoxius. At otiosus quid est, nisi puluinar diaboli? libidinis lectus, ager vitiorum. Eapropter & olim homines ante diluuium ex abundantia rerum in otium; ex otio in luxum; ex luxu in lamentabilem illam totius mundi calamitatem inciderunt. In Brasilia barbari, quia ob cæli clementiam nec vestitu indigent ad frigora arcenda, nec aratro ad victum comparandum, sed omnia sponte proueniunt, idcirco omnibus flagitijs cooperti sunt, & ritu bestiarum degunt. Nempe vbi maior egestas, maior honestas; & abundantia rerum, inopia est virtutum. caret ergo multis pedicis paupertas, quæ cum rerum affluentia remouet materiam superbiam, ac omnium vitiorum. Cristas igitur demittit diues si seipsum rectè aspicit.

V.
Paul. Diac.
lib. 13. hist.
miscell. &
Baron. Ann.
no 417.

Psal. 36. 35.

Supercilium etiam ponere docetur, si ad finem respicit, omnis enim pompa diuitiarum, vno temporis momento, cum vita abit. Exemplum in Alarico Gothorum Duce exhibet Paulus Diaconus. Is Alaricus pecuniarum copia inflatus magis, quàm plenus, toto se auri non aceruos, sed montes possidere, omnem humanam opinionem excedentes, glorianter admodum iactabat. Vtque cresceret tumor, iam spe quoque Siciliam deuorauerat; & sibi super hostium capita gradi videbatur. Sed subitò in illo contigit, quod Propheta dixit: *Vidi impium superexaltatum, & elenatum sicut cedros Libani, & transiui, & ecce non erat, & quasi enim, & non est inuentus*

inuentus locus eius. Siquidem dum iam iam traicere in Siciliam exercitum cogitaret, inciso consilio, frustra fuit. Quin etiam in Consentia regione, subita morte inopinataque extinctus est. Nec satis fuit, opes amisisse, amisit etiam sepulturæ honores, utq; memoriam quoque sepulturæ non haberet. Gothi illico Basentium amnem à suo alueo, per alium tramitem, captiuorum labore, deflexerunt. Vbi aqua defecit, & deficcatus est alueus, Alaricum ibi cum magnis opibus sepeliuerunt, rursusque fluuium in alueum suum reuocarunt, ut terris pariter & aquis regeretur. Ac ne memoria illius vlla extaret, aut sciri ex quoquam posset, vbi vel ossa, vel opes illius essent, captiuos omnes, qui auertendo flumini interfuerunt, & locum tumuli cognitum habuerunt, è medio sustulere. Ita qui *superexaltatus & elenatus erat, sicut cedri Libani*, in transitu esse desijt, & non est inuentus locus eius, cui locus antè ædificatus fuerat palatium magnificum, cui spectacula & cœnacula erigebantur sumtuosa, jam nusquam apparet; neque tumulus eius apparet, quin & thesauri ipsi cum funere euauerunt. Si speramus æterna, cur tantopere quærimus peritura?

Vt veniant gemmae, totus transibitur orbis:

Nec lapidum pretio pelagus cepisse pigebit.

Annua solliciti consumunt vota coloni,

Et quanta mercedis erunt fallacia rura,

Quæremus lucrum nauis, mortemq; sequemur

In prada, pudeat tanto bona velle caduca.

Manil. lib. 4.
Astron.

Auaritiam quis monstrum esse neget? eadem & mater est, & filia diuitiarum; parit enim illas, & paritur ab illis. Quia cum pecunia, ut dictum est, crescit cupiditas pecuniarum: & inde etiam illiberalitas; ut sæpe nemo magis parcus, tenax, retractus & restrictus sit (qui omnes in dando deficiunt) quàm qui plus habet. Videbis talem tantum intentum ad accipiendum, numquam ad dandum. Timebit semper, ne necessarijs destituatur, aut ne turpe aliquid committere cogatur. Quod vitium nonnulli ex opibus aiunt Simonidi accessisse. Ille enim ut parcitatem tegeter, dicebat: *malle se mortuum inimicis benefacere, multis post se relictis, quàm vinum amicis egere.* Est hydropi similis avaritia, & pecunia aquæ. Ab hydropico *Quò plus potantur, plus sitiuntur aqua:* ita quò plures

VI.

Aristot. lib. 4.
Ethic. c. 1. v

G

nummi